

Pietre de aducere aminte

Cristina Ciupe

După ce au trecut Iordanul în țara promisă, Dumnezeu le cere israeliților un lucru cel puțin ciudat. Le poruncește să ia din mijlocul Iordanului 12 pietre. Scopul lor? „Să fie un semn de aducere aminte în mijlocul vostru” (Iosua 4:6a). M-am întrebat odată, cum ar arăta casa noastră dacă aș aduce în ea o piatră ori de câte ori Dumnezeu îmi face un bine sau îmi ascultă o rugăciune. Dar a dumneavoastră...?

...Aștept întotdeauna cu mare nerăbdare ultima întâlnire din an a bisericii. Mi se pare că e o seară în care semănăm parcă mai mult cu o familie. Aceasta pentru că unii dintre noi își fac curaj și încearcă în câteva minute, în cuvinte mai multe sau mai puține să spună povestea unei pietre de aducere aminte din viața lor. Pentru fiecare dintre noi anul 2008 a fost un an de binecuvântări dar și de încercări, an cu sușuri și coborâșuri, cu bucurii dar și cu lacrimi și tot fiecare putem mărturisi că „până aici Domnul ne-a ajutat”. Ascult cu mult interes mărturiile fraților mei în această ultimă seară din an și mă simt mai bogată prin lecțiile pe care le învăț din experiențele lor cu Domnul. Voi încerca să fac o scurtă retrospectivă a lucrurilor spuse.

Neluțu Ciupe a fost cel mai curajos. A fost primul și a citit cunoscutul text din Luca 2:8-14 urându-ne ca mai mult decât până acum, 2009 să fie un an în care bucuria să se vadă pe fețele noastre, iar modul de închinare să fie unul revoluționar. Ca fiecare din noi, **Corneliu Medrea**, pe lângă binecuvântări a avut parte și de eșecuri. Analizând lucrurile a înțeles încă odată un mare adevăr, acela că fiecare eșec are legătură cu eșecul în rugăciune. **Ligiei Blăjut** Dumnezeu i-a amintit prin versurile unei cântări că relația ei personală cu El e mai importantă decât lucrarea pentru El.

„Eu știu ca Tu nu vrei nici jertfe și nici daruri
Știu că Tu privești chiar în inima mea
Și-Ți dorești să vezi o inimă întreagă
Dăruită pe deplin în slujba Ta.”

Elisabeta Moldovan, printre altele ne-a spus povestea unei rugăciuni ascultate pentru nepoata ei Diana care și-a găsit în Timișoara un serviciu bun la o bancă internațională. **Tibi Jița** e recunoscător lui Dumnezeu pentru biserica în care slujește, pentru soția lui Olivia și fiica lor Becki și în mod deosebit pentru felul în care i-a simțit aproape în cursul anului 2007 când Domnul i-a chemat acasă părinții. **Nicolae Banciu** a fost plecat pentru o vreme în Grecia. Surprins de un cutremur se gândea doar că e departe de familie și se ruga ca Domnul să-l ajute să se reîntoarcă cu bine în mijlocul lor și Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea.

Aceștia sunt câțiva curajoși. Cu siguranță ar mai fi fost și alții dar timpul... Așa că m-am gândit că unii dintre cei care ar vrea să ne spună povestea unei pietre, ar putea folosi paginile revistei pentru aceasta (Vă mulțumesc mult celor care ați răspuns provocării).

Ibi Tomoni. 2008- anul în care mi-am dorit să trăiesc mai aproape de Dumnezeu. Mă străduiesc și încerc să împlinesc *partea mea*, fiind conștientă de starea mea sufletească, de natura umană păcătoasă și de multele bariere care mi se ivesc în cale, dar încrezătoare în harul Tatălui Ceresc, Cel ce mângăie și pune balsam pe rănilor ce dor! „**Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană**” – cuvinte dulci pentru sufletul celor care pornesc pe drumul dedicării în slujba Lui, fără nici o investire oficială sau vreo recunoaștere în public a „meritelor”, căci oare *ce merite* ai putea avea în fața Domnului Cerurilor? Încerci să îți găsești identitatea în Hristos, doar așa te poți apropia de spicele în care Cuvântul semănat a dat rod bogat, însutit, cum nici nu îndrăzneai să sperii. Te străduiești să nu uiți nici o clipă că *Altul*, mai mare decât noi, a dat ploaie și soare la vreme potrivită, a făcut să încolțească speranța, să crească viața și a binecuvântat ogorul Său cu belșug de har!

Dacă privești exemplul Domnului Isus, (cel mai *puternic* om a fost adesea și cel mai *singur*) atunci înțelegi că ești chemat la o întrecere fără aclamații și aplauze, o alergare încununată doar de clipa în care vei intra în țara aceea mult dorită! Adeseori efortul își arată roadele doar după ce o persoană refuză să renunțe, să se oprească; știind aceasta, încerci *să fii tu* acel om care nu renunță! Se știe că singurii oameni care nu cad sunt cei ce nu aleargă nicicând, ci zac liniștiți în comoditatea lor. Și mie îmi place să consider că *nu există eșecuri*, ci doar experiențe și reacțiile noastre la ele; eșecul este doar locul de unde te ridici pentru a merge mai departe și fiecare nereușită te învață ceva. Așadar, nu renunța!

2009 – anul în care decizi să faci un pas mare. Nu trebuie să te temi să faci un pas mare, fiindcă o prăpastie nu poate fi trecută din două sărituri mai mici. Prăpastia dintre omul vechi- firesc și omul nou- duhovnicesc, *poate* fi trecută doar dacă faci un pas mare. O stare de fapt nu va înceta să existe doar pentru că eu sau altcineva o ignoră. Păcatul nu va înceta să existe în viața mea doar pentru că eu refuz să mă gândesc la asta. La fel cum pacea nu poate veni doar din simpla dorință de pace, ci din suprimarea instinctelor de război, tot așa și neprihănirea va locui în mine doar dacă am curajul să izgonesc din suflet orice gând străin de Dumnezeu. Curajul nu este absența fricii, ci lupta cu frica și stăpânirea ei. Slăbiciunea există în viața mea ca parte a naturii umane, dar trebuie să am curajul să o recunosc și să lupt mereu cu ea. Și nu uit nicicând că: „**Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană**”.

Gabi Tudosă. Când Cristina m-a provocat să scriu despre un lucru mare pe care l-a făcut Dumnezeu pentru mine sau familia mea, m-am bucurat. Pot să vă spun că eu sunt obișnuită să văd în fiecare zi mâna lui Dumnezeu lucrând în viața mea, în afacerea mea. Așa cum știți mă ocup cu vânzarea florilor și pot să vă spun că este foarte greu pentru noi să facem o aprovizionare perfectă pentru magazine. De multe ori acestea se ofilesc, iar de multe ori se termină înainte de a putea să facem din nou aprovizionarea. Angajatele noastre se supără și își fac griji de multe ori, dar eu am văzut de nenumărate ori cum Domnul ne poartă de grijă și atunci când florile se ofilesc, distribuitorul, fără să îi spun eu, ori îmi lasă ceva flori în plus, ori îmi face

un discount; iar atunci când rămân fără flori în magazin și am epuizat toate sursele mele care bineînțeles nu pot să mă servească, Domnul îmi trimite direct la magazine mașina cu flori! Nu este acesta un lucru mare? Poate pentru dumneavoastră nu este așa o minune, dar pentru noi este! Asta, frații mei, mă face ca împreună cu întreaga familie să-L laudăm în fiecare zi și mă rog să fim și o mărturie plăcută pentru angajatele noastre și pentru toți cei din jurul nostru. Doresc să vă încurajez să vă rugați neîncetat și să vă lăsați în grija Domnului în fiecare zi pentru că eu și familia mea putem să vă spunem cu tărie că Domnul ne poartă de grijă în fiecare clipă a vieții noastre. Citiți în fiecare zi Matei 6:25-34 și nu numai atât, și credeți.

Lidia Mureșan. Dumnezeu face lucruri mari și minunate mereu pentru mine și pentru toți cei ce se încred în Domnul. Deși sunt văduvă (și nu tânără), Dumnezeu are grijă să nu trăiesc în lipsuri. M-a binecuvântat cu 4 copii minunați și prin ei tot El îmi poartă de grijă. Mă simt mereu ocrotită de mâna Lui, la fel și copiii mei pe care îi port zilnic în rugăciune. Rugăciunea este firul ce leagă sufletul de cer, este o fereastră deschisă prin care comunicăm cu divinitatea. Trebuie să ne străduim mereu ca viața noastră să fie trăită în curăție, având o încredere totală că El ne aude și ne va răspunde. Întârzierile lui Dumnezeu nu sunt refuzuri. Fiecare zi ne aduce mai aproape răspunsul Lui. Cu atitudinea de recunoștință pentru bunătatea Lui, trebuie să cerem cu stăruință lucruri bune după voia Lui, iar Tatăl ne va asculta (Matei 7:7, Matei 7:11b și deasemenea Iacov 5:16). Momentele grele și încercările din viața noastră, Dumnezeu le îngăduie pentru a ne testa, pentru a ne evalua credința și acestea sunt semne de dragoste din partea Lui. Știm că Dumnezeu îl încearcă pe acela pe care îl iubește. În anul 2008, la începutul lunii mai am fost programată pentru o operație destul de grea la piciorul drept. Ajunsesem să mă deplasez foarte greu și nu era alt remediu de vindecare decât intervenția chirurgicală (aveam nevoie de o endoproteza la genunchi). Mărturisesc că mi-a fost foarte greu să decid, dar am apelat la ajutorul divin prin rugăciuni stăruitoare pentru a fi sprijinită în acele momente grele. Încrezătoare în îndurarea și puterea Lui și bizuindu-mă pe iubirea Lui, am trecut cu bine peste acea operație. Nu a fost ușor, dar am simțit că-L am aproape pe Dumnezeu și asta m-am înviorat. Evoluția post-operatorie a fost foarte bună. Am primit vestea că și biserica m-a susținut în rugăciune și asta m-a motivat cu atât mai mult să fiu mai încrezătoare în binele ce va urma. Speranța vindecării apropiate îmi înflorește în inimă. Dumnezeu a lucrat într-un mod minunat și am ieșit cu bine din acel impas. După o perioadă de 3 luni de convalescență, am lăsat bastonul și sunt aproape vindecată. Domnul să fie slăvit în veci de veci. Pentru Dumnezeu nu este nimic greu de realizat, dar El caută în noi o credință puternică în care Cuvântul Său să fie ancorat. Atunci El va fi prezent și va face totul frumos la vremea hotărâtă de El. Orice problemă cu adevărat încredințată lui Dumnezeu, este pe cale de împlinire. (Marcu 11:24). Dar rugăciunea nu trebuie înălțată numai în momente de criză. Pe buzele noastre trebuie să fie mereu închinarea și lauda pentru tot ce vine de la El. Să ne încredințăm viețile în mâna Dumnezeului celui viu și să ne rugăm neîncetat Lui.

Maria Mureșan: Sunt atâtea lucruri mari pe care Dumnezeu le-a făcut în familia mea în anul care a trecut. Mai întâi vreau să-I dau slava, să-I mulțumesc și să-L binecuvintez pe Tatăl meu ceresc pentru toate rugăciunile ascultate și biruințele prin care ne-a trecut cu brațul Său tare. Dumnezeu și-a desăvârșit lucrarea în familia mea prin unitate, dragoste și apropierea mai mult de El. Dumnezeu a binecuvântat familia noastră cu împlinirea a 25 de ani de căsnicie, doar cu ajutorul Lui, având în vedere operația pe cord pe care a suferit-o soțul meu în urmă cu 3 ani. În toți acești ani am fost motivată de versetele din Plângerile lui Ieremia 3:22-26. O altă rugăciune

ascultată în care Dumnezeu și-a arătat slava a fost botezul cumnatei mele la 2 ani după ce s-a predat. Iar ca și cadou special pe care l-am primit din partea lui Dumnezeu a fost hotărârea și botezul lui Florica Pleșca. Eu am aruncat sămânța dar Dumnezeu este cel care a făcut să crească și a dat rod spre slava Lui. Lucrurile mari se împlinesc doar cu Dumnezeu. (Filipeni 4:13)

Cristina Ciupe: Timp de 15 ani am purtat o povară de care a știut doar Emi. Ziua nunții nu a fost cea mai frumoasă zi pentru mine ca și mireasă și aceasta pentru că la nunta noastră au fost oameni triști, oameni care nu au fost de acord cu decizia noastră de a ne căsători. În toți acești ani mi-am dorit să am o nuntă adevărată și Dumnezeu a făcut minunea aceasta în luna iulie a anului trecut când am sărbătorit 15 ani de căsătorie.

Noul an se așterne înaintea noastră ca un volum nescris cu toate paginile goale. Dumnezeu să ne de înțelepciune să scriem pe paginile fiecărei zile acele lucruri asupra cărora la sfârșitul anului să privim cu bucurie și nu cu regret.

Pentru că sunteți binecuvântați, fiți binecuvântare!